

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210545
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814210545.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu K. podnik J., a.s. so sídlom v J., M. ul. č. 1, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. E. T., advokátom, so sídlom v J., L. C. J. X-CX proti žalovanému C. G., nar. X.X.XXXX, bytom B. pod E. - E. B., D. G. XXX/XX, zastúpenému JUDr. C. Y., advokátom so sídlom v J., C. XX, o zaplatenie sumy 50,70 eur na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. mája 2015 č. k.10C/139/2014-54 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 21. mája 2015 č. k.10C/139/2014-54 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 50,70 eur. Zároveň uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 65,78 eur predstavujúcich zaplatený súdny poplatok za odpor v sume 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 49,28 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že dňa 3.1.2014 bolo revízorom v J. vypísané hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok, z obsahu ktorého vyplýva, že na linke MHD č. XX, číslo voza XXXX sa žalovaný revízorovi nepreukázal cestovným lístkom, čím porušil povinnosť cestujúceho pri preprave osôb. Podľa čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v J. a čl. X Tarifný mestskej hromadnej dopravy v J. mu vznikla povinnosť uhradiť cestovné 0,70 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 50,- eur. V hlásení je ako trvalé bydlisko žalovaného uvedená G., G. 3. V obsahu hlásenia je ďalej uvedené, že osobné údaje o žalovanom boli zistené z vodičského preukazu D XXXXXXX. Žalovaný popieral porušenie prepravného poriadku žalobcu a tvrdil, že dňa 3.1.2014 necestoval prostriedkom MHD v J.. V uvedený deň sa zdržiaval u svojho starého otca v obci Q. a dňa 4.1.2014 odcestoval do B., kde sa zúčastnil konferencie G. N.. Výpoveď žalovaného potvrdila jeho matka a sestra, ktorá sa spolu s ním dňa 3.1.2014 zdržiavala v obci Q. u starého otca. Obe svedkyne vylúčili, že by sa dňa 3.1.2014 žalovaný zdržiaval v J.. I keď sa jedná o najbližších rodinných príslušníkov žalovaného a ich výpoveď mohla byť účelová, súd vypočutým svedkyniam uveril najmä s poukazom na to, že obsah hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 3.1.2014 považoval za nevierohodný. Bolo v ňom uvedené, že osobné údaje o žalovanom, vrátane miesta jeho bydliska boli zistené z jeho vodičského preukazu č. D XXXXXXX. Žalovaný predložil súdu na nahliadnutie vodičský preukaz vydaný dňa 3.1.2007 OR PZ v G. č. D XXXXXXX, evidenčné číslo PD-XXXXX-XX, z ktorého súd zistil, že je v ňom uvedené meno, priezvisko, dátum narodenia žalovaného, dátum vydania vodičského preukazu, číslo vodičského preukazu, séria a číslo vodičského preukazu a úrad, ktorý vodičský preukaz vydal. Vo vodičskom preukaze sa nenachádzali žiadne údaje o adrese bydliska žalovaného. Navyac žalovaný na

adrese G., G. 3, ktorá je uvedená v hlásení zo dňa 3.1.2015 nikdy nebýval, ani na tejto adrese nemal evidovaný pobyt, čo bolo preukázané zo správy MÚ G. - odboru vnútornej správy, evidencie obyvateľstva zo dňa 16.3.2015 a z potvrdenia o pobyte žalovaného zo dňa 18.3.2015 založeného v spise na čl. 44, z ktorého vyplývalo, že žalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v B. pod E., E. B., D. G. od 6.6.1983 a nikdy nebol odhlásený z evidencie trvalého pobytu v obci. Žalobca potom jednoznačným spôsobom nepreukázal, že osoba, ktorá dňa 3.1.2014 cestovala prostriedkom MHD J. bez platného cestovného lístka, bol žalovaný, pretože adresu jeho bydliska nebolo možné objektívne zistiť z jeho vodičského preukazu, nakoľko v ňom uvedená nie je a adresa v hlásení uvedená nikdy nebola jeho bydliskom. Keďže žalobca jednoznačne nepreukázal, že bez platného cestovného lístka dňa 3.1.2014 cestoval žalovaný, súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ žalobca tvrdil (vyjadrenie vo veci 3.12.2014 založené v spise na čl. 23), že osobné údaje žalovaného boli zistené z jeho občianskeho preukazu, ktorým sa revízorovi preukázal, uvedené tvrdenie nemôže byť pravdivé, pretože z obsahu hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 3.1.2014 jednoznačne vyplýva, že osobné údaje o žalovanom boli revízorom pri kontrole zisťované z jeho vodičského preukazu, čo rovnako spochybňuje opodstatnenosť podanej žaloby. Ďalej uviedol, že žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O.s.p.(vtedy platného a účinného) voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 eur za odpor proti platobnému rozkazu a trovy právneho zastúpenia v sume 49,28 eur za 2 úkony právnych služieb po 16,60 eur, dvakrát 8,04 eur režijný paušál ku každému úkonu za prípravu a prevzatie zastúpenia a spísanie odporu proti platobnému rozkazu. Vec právne posúdil podľa § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 2 , § 16 ods. 4, 5 a § 17 ods. 1, 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že podľa interných predpisov je revízor povinný pri tom, keď cestujúci, ktorý porušil prepravné a tarifné podmienky nepreukázaním sa platným cestovným dokladom žiadať od neho predloženie dokladu z dôvodu zistenia jeho osobných údajov. Osobné údaje boli zistené z predloženého vodičského preukazu, ktorým sa žalovaný preukázal revízorovi pri predmetnej kontrole. Ku skutočnosti uvedenej v rozhodnutí týkajúce sa jeho tvrdenia uvedeného vo vyjadrení k odporu žalovaného zo dňa 25.11.2014, a to že osobné údaje žalovaného boli zistené z občianskeho preukazu, uviedol, že z jeho strany tu došlo k chybe v písaní. Dával do pozornosti ustanovenie § 98 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Tvrdenia žalovaného sú podľa jeho názoru zavádzajúce, špekulatívne, nakoľko žalovaný bol povinný v prípade dodatočného nájdenia bezodkladne vodičský preukaz odovzdať orgánu Policajného zboru. Vodičský preukaz sa stáva neplatným z dôvodu, že v čase straty resp. odcudzenia by mohol byť zneužitý. Zo správy OR PZ G. bolo súdom zistené, že žalovaný hlásil odcudzenie vodičského preukazu č. SC XXXXXX dňa 21.11.2006. Uvedená skutočnosť je však v danom prípade v celom rozsahu bezpredmetná, nakoľko sa žalovaný preukázal iným vodičským preukazom. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, jeho tvrdenia považuje za špekulatívne a účelové, v snahe vyhnúť sa zaplateniu dlžnej sumy. Skutočnosť, či bol občiansky preukaz odcudzený alebo nie, je v danej veci bezpredmetná. Namietal, že svedeckú výpoveď matky a sestry žalovaného nemožno považovať za vierohodnú.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno, keďže z predloženého vodičského preukazu nebolo možné objektívne zistiť adresu bydliska. V konaní bol dostatočne preukázaný záver, že nie je možné, aby v inkriminovanom čase cestoval uvedenou linkou č. XX, nakoľko sa v tom čase nachádzal mimo J., kde bol cez vianočné sviatky odcestovaný. Argumentáciu žalobcu považuje za nevierohodnú najmä s poukazom na obsah hlásenia a skutočnosť, že sa na adreD. nikdy nezdržoval a nemal tam ani nikdy hlásený pobyt. Pokiaľ mal revízor pochybnosti o totožnosti cestujúceho a nevedel uviesť adresu trvalého pobytu, mal túto osobu pri kontrole riadne stotožniť. Preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu G. potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Po podaní odvolania dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok / O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie postupoval v predmetnom spore. Ustanovenie § 470 ods. 1 CSP určuje, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

6. V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí prejednací princíp. Prejednací princíp spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zviazaná každá strana sporu. Strany sú povinné prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať, ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi stranami. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné. Ak tak strany nevykonajú, potom zastihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech.

7. K naplneniu tohto následku došlo aj v prejednávanej veci.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca existenciu a dôvodnosť svojho nároku na cestovné a sankčnú úhradu voči žalovanému nepreukázal.

9. K námietkam žalovaného voči zisteniam z tvrdení žalovaného, z výsluchu svedkov resp. svedkom a ostatným dôkazom, odvolací súd uvádza, že dominujúcim princípom občianskeho (civilného) súdneho procesu je okrem prejednacieho princípu aj s ním úzko súvisiaci princíp ústnosti zakotvený v zákone č. 757/2004 Z.z. o súdoch (§ 3), s ktorým je spojený princíp priamosti čiže bezprostrednosti civilného procesu. Z uvedených princípov vyplývajú povinnosti nielen pre konajúci súd, ale aj pre strany sporu.

10. Žalobca sa sám svojou bezdôvodnou neúčastou a neprítomnosťou na nariadených ústnych pojednávaniach zbavil možnosti, aby bezprostredne reagoval na obranu žalovaného a navrhoval, označoval a predkladal tvrdenia a dôkazy na popretie pravdivosti a vierohodnosti skutkových tvrdení a skutočností zistených z dôkazov žalovaného. Ak by sa žalobca pojednávaniu zúčastnil, mohol na súde prvej inštancie uplatniť príslušné procesné prostriedky (skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, dôkazy resp. návrhy na vykonanie dôkazov, námietky, právne závery a argumenty), ktoré v rozpore s procesným poriadkom uplatnil až v odvolaní.

11. Skutkový stav bol súdom prvej inštancie hodnotený v rozsahu vykonaných dôkazov správne. Zistený skutkový stav umožňuje dospieť k záveru, že žalobca jednoznačne nepreukázal, že bez platného cestovného lístka dňa 3.1.2014 cestoval žalovaný. Výpovede svedkýň nemožno hodnotiť za účelové len z dôvodu ich príbuzenského vzťahu k žalovanému.

12. K žalobcom v odvolaní namietanej nesprávnosti procesného postupu súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie po tom, čo doručil žalobu žalovanému, teda osobe s rovnakým menom a priezviskom a dátumom narodenia, ako bol v žalobe žalobcom označený žalovaný (po iniciatívnom zisťovaní adresy na doručenie a tým bydliska danej osoby), pokračoval v konaní s osobou s právnou subjektivitou (podľa hmotnoprávných predpisov) na strane žalovaného, a preto nedošlo k naplneniu nedostatku podmienky konania z dôvodu nedostatku spôsobilosti subjektu byť stranou sporu (účastníkom konania). Napokon voči konaniu s daným žalovaným žalobca počas celého konania pred súdom prvej inštancie nenamietal. Preto v tom čase a stave konania (po vyjadrení žalobcu k odporu žalovaného) nebol dôvod na odstraňovanie väd podania postupom podľa § 43 ods. 1, 2 O.s.p. - výzva na opravu podania- žaloby, ale na nariadenie pojednávania. Uvedená odvolacia námietka žalobcu je však vo svojej komplexnosti nezrozumiteľná (zrejme nie k danej veci), keďže v jej závere vytyka súdu

prvej inštancie, že nemal „konanie bez vyzvania žalobcu na opravu návrhu zastaviť“. V danej veci však konanie nebolo skončené zastavením, ale zamietavým rozsudkom.

13. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

14. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania. Odvolací súd ani na základe námietok žalobcu nedospel k záveru, že by v danej veci šlo o tak výnimočný prípad, ktorý by pri trovách konania odôvodňoval upustenie resp. moderáciu všeobecnej zásady zodpovednosti za výsledok. Povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. sa odvolaciu súdu v danom prípade nejaví ako neprimeraná tvrdosť.

15. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žaloba) (§ 428 CSP).